

DU BARN

(Text & Musik: Lasse Mattila)

Jag sitter här med pennan i min hand
Och med dig framför mig som en bok.
En bok med en början, en plats, en tid.
Du barn, det är boken av ditt liv.

När jag ser alla de sidorna som är tomma,
Som påminner mig om en annan tid.
Då ser jag dig som ett frö av en blomma
Som såtts och längtar efter liv.

Ska jag då skriva raderna ur min egen lilla bok?
Eller ska jag fylla sidorna med ett språk som saknar ord?
Du barn.

Vad ska jag skriva för att du ska förstå att en dag
Måste du också skörda frukterna av alla frön som du nu sår.
Och att bara så frön av lycka bland de rika och de lytta
Så hälsas du med kärlek vart du än går.
Du barn.

En dag är jag kanske borta
När sanden i mitt glas har runnit ut.
Då får du då se på den du är,
För det måste du ändå göra själv till slut.

För vem kan då sig dig som du är
Om du inte gör det själv?
En ensam blomma blir svår att se
När natten blivit till kväll.
Du barn.